

Разом вагатись

Олег Коцарев

Ти кажеш:

"Я, наприклад, люблю
чашки, що звужуються донизу",
і я вже й сам
пальців кільцем
міряю денця.
Хочу поцілити пальцем у небо,
а влучаю весь час
поближче до тебе,
десь у кінець алфавіту.
Ох, ці бажання
твердої руки, твердого пальця –
вони вічно вагітні
доносами,
пиріжками з землею і з кров'ю,
марші їхні в найкращому випадку
до очеретів заводять.
Але я знову знайду себе
у ваганні,
яку з калюж на снігу
поколупати
паличкою.
Хочеш – приходь разом вагатись,
а потім я наново,
вже тичкою,
влучу у кругле небо
твоеї літери
наприкінці алфавіту,
влучу
в твою дзвінку ноту.